

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Tinta Francmasoneriei.

De Vicontele LEON de PONCINS.
Ziarul Acțiunea Română din București în numărul din 28 Sept. c. scrie acest articol:

Tinta Francmasoneriei este să nimicească civilizația actuală bazată pe Creștinism și să ridice în locul ei, o lume masonică bazată pe raționalismul ateu ..

„Francmasonul își ia obligația generală să caute adevărul, de orice natură, numai prin mijloacele naturale ale spiritului uman, numai prin luminile rațiunii și ale experienței¹⁾).

Misiunea noastră nu-i să învățăm pe individ, ci să-l luminăm. Noi nu repetăm oamenilor abeceul „științii,“ noi îi dăm „Lumina“²⁾).

Francmasoneria

nu-i numai o simplă instituție caritabilă sau socială — adică o știință, o filosofie, un sistem moral, o religie. Masonerie franceză, engleză, americană, română, formează un singur tot. Arta, Instituția, Fraternalitatea, etc. sunt întotdeauna la singular³⁾.

Masoneria este în realitate renașterea misticismului păgân, aplicarea religioasă a principiilor umanitare, cari încearcă să readucă lumea la epocile păgâne. Organizată în Anglia, ea se răspândește repede pe continentul european și în coloniile Americii, cu adevărat identică prin idee, identică prin planul care încălzește inimile și mințile masonilor esoterizați, pentru a desface aceea ce făcuse în lume, Biserica creștină⁴⁾.

Tinta Francmasoneriei nu a variat niciodată, cu toate aparentele ei contradictorii în timp și în spațiu. Ea este așa de mare încât nu poate înainta decât prin etape progresive. Fiecare secțiune masonică își îndeplinește rolul său propriu, rol diferit sau chiar în apa-

¹⁾ A. Plantagenet (francmason). La Franc-Maçonnerie française, pag. 46. Paris. 1928.

²⁾ Vezi ibid. p. 56.

³⁾ Vezi A. PREUSS. Etudes sur la F. M. Américaine, pag. 25. Paris.

⁴⁾ Vezi A. PREUSS, ibid. p. 277.

rență contradictoriu, după epoci, circumstanțe, țări și diferite grupări masonice.

S'o spunem dela început că ar fi greșit să credem că toți francmasonii cunosc lămurit opera la care ei colaborează. Această cunoaștere nu este permisă complet nici chiar inițiaților din lojile superioare. Fiecare, sau mai exact toți cei dintr'o echipă își îndeplinesc opera ce li s'a hărăzit în locul ce li s'a acordat pe lângă prinți sau pe lângă clerici, pe lângă parlamentari și funcționari, pe lângă ziaști și profesori, pe lângă magistrați și ofițeri, sau chiar în sânul mulțimilor. Inșă îndeplinindu-și sarcina ce li-e impusă, indivizii din aceeaș echipă habar nu au de locul ce-l ocupă în planul general.

Acest plan este dublu, distrugere și construire. Distrugerea societății creștine, înalțarea societății masonice. Am putut vedea lucrările și ruinele distrugerii. Acum trebuie să asistăm la înălțarea templului masonic. Aceiași lucrători, același masoni (zidari) sunt întrebuințați și aici...⁵⁾

Astfel până la războiul mondial, Francmasoneria era în aparență religioasă și respectuoasă față de cele bisericesti, în unele țări ale Europei centrale, și aceasta pentru două motive:

1. Nu ar fi fost tolerată, dacă ar fi fost fățiș subversivă.

2. Ne putând să doboare de odată lumea creștină, Francmasoneria înaintează prin etape, prima consistând în a se alia cu țările protestante în contra națiilor catolice mai puternice prin unirea lor sub direcțiunea Papalității. Odată zdrobit catolicismul, secta se întoarce în contra aliaților ei, de ieri.

Opera de publicitate este îndoită: în timp ce unele loji masonice sunt fătarnic conservatoare și respectuoase față de ordine, la adăpostul acestei măști lojile cele mai secrete își continuă în taină, nesupărate, propaganda lor pentru triumful idelilor revoluționare.

Astfel s'a procedat în Franța în preajma revoluției dela 1789, în Austria, în Ungaria și în Germania în ajunul revoluțiilor din 1918.

⁵⁾ DELASSUS. Conjuraton antichrétienne.

Civilizația actuală este creștină; de aceea miezul luptii masonice este antireligios. E un război între Dumnezeu și om, care vrea să ajungă, după ideile evreiești, om-dumnezeu și Stat-Dumnezeu. „E absurd, zice d. Aulard, profesor de Istoria Revoluției la Sorbona, să continuăm a spune: Nu voim să nimicim religia, când suntem siliți să mărturisim în același timp, că aceasta nimicire este indispensabilă pentru fundarea rațională a cetății noi politică și socială. Să nu mai zicem deci: Nu voim să distrugem religia, să declarăm din potrivă: Vream să sfărâmăm religia, pentru a putea ridica pe locurile sale și în locul ei, zidire nouă“

Putem deci conchide că:

Fracmasoneria și mișcările revoluționare au un program distrugător precis, la realizarea căruia tind prin toate mijloacele, nu fără succes, însă programul lor de reconstruire este vag și pare merit unei prăbușiri sigure.

Viconte Léon de Poncins

O zi de sărbătoare a grâului.

S'a ținut Duminică, la sf. Mănăstire H. Bodrog. Incheindu-se ciclul de rugăciuni pentru contenirea ploilor, din Duminică precedentă, am chemat pe credincioșii din sătșoarele din preajma Sf-tei M-ri, să aducă câte o mână de grâu, ales pentru binecuvântare.

Toți și-au turnat boabele de grâu curat într'un vas, așezat la icoana Maicii Domnului, după cum intrau în biserică, la sf. slujbă.

După rugăciunea amvonului, însu-mi am făcut rugăciunea de binecuvântare, însoțindu-o cu o alocuție de îndemn și nădejde pentru viitor, pornind dela cuvintele Sf-lui Apostol Pavel: „Celce samănă întru binecuvântare, întru binecuvântare va și secera“ (II Cor. 9, 6;)

Oamenii, — copiii în deosebi, — și-au luat apoi veseli mâna de grâu, stropit cu apă sfințită, ca să-l amestece în sămânța, pe care o vor arunca sub gheața pământului, în nădejdea că Domnul va da roada cu bun folos, la anul. A fost un prilej de înfrățire a fiilor aceluiaș Părinte ceresc.

Socotesc că, mai ales în această vreme de descurajare, se simțea nevoia unui cuvânt de îndemn ca să nu slăbească râvna pentru cultura grâului, principalul produs al țaranului din părțile noastre, și în legătura cu aceasta, trezirea nădejdii de mai bine pentru viitor, purtând cu răbdare și abnegațiune greul și răutatea zilelor de acum.

Felul cum au primit oamenii această *noutate*, veche ca și toate rânduellile noastre bisericești, mă îndeamnă să recomand și fraților de preoție ca să o introducă, unde nu e prea târziu, chiar în această toamnă. Vor avea mulțumirea unei reveniri la o veche practică, pe care am văzut-o în copilărie, la moșul

meu, în Munții apuseni, primăvara. Căci acolo se samănă numai primăveri. Era o zi anume, nu mai știu care; plugarii se adunau la un loc anumit, de pe toate văile și ponoarele, pe unde li erau restituite lăcașurile. I-și aduceau desaga cu grâu îmbrăcați de sărbătoare bătrâni, și cei mai tineri cu bouleni înjugați, gata de a porni la lucru

Moșul făcea o slujbă, stropea cu aghiazmă, și pe urmă, făcându-și cruce, cu un „Doamne ajută“ plecau să arunce boabele aurii în brazda sărăcăcioasă a pământului de munte, dar voioși și cu nădejdea, că începând cu Dumnezeu, El le va da ploale și raze calde de soare, ca să albă pâinea cea de toate zilele.

Aici, la noi, mai greu s'ar putea introduce o zi de începere a sămănăturii de toamnă, pe care să o respecte toți. Deși pilda o află la concetățenii de altă limbă și confesiune.

Cred însă că încercarea, pe care am făcut-o la sf. Mănăstire, s'ar putea generaliza spre mângăierea noastră a siugitorilor sfințelor altare și spre bucuria credincioșilor, a căror conștiință de dependență a omului de puterea și voia lui Dumnezeu poate fi trezită mai cu succes, decât cu ori care alt prilej.

Și socotesc că ziua cea mai potrivită ar fi la sfârșitul lunii Septembrie, a doua Duminică după Înălțarea Sf-tei Cruci, (I a sf. Luca), când se potrivește, pare că anume, Apostolul ce se citește, (II Cor. 9, 6-11;) și care sfârșește cu această rugăciune: „Cel ce dă sămânță sămănătorului, să vă dea și pâine spre mâncare și să înmulțească sămânța voastră și să crească roadele dreptății voastre; ca întru toate să vă îmbogățiți spre toată darea cea cu îndestulare, care lucrează prin noi, aduceri de mulțumită lui Dumnezeu“.

Arhim.

Conferința catehetică a protopopiatului B. Comloș, la Secusigiu.

Când la întrunirea preoției tractului B. Comloș, ținută la Secusigiu pe ziua de 6 și 7 Oct. c., am văzut iarăș armonioasa colaborare a celui mai distins și mai harnic arhieru ortodox al vremilor de azi, a P. S. S. Episcopului Grigorie G. Comșa, cu această preoție, am cetit în această binecuvântată lucrare întruparea cuvintelor sf. apostol Pavel, prin cari spune: „Iar cel ce sădește și cel ce udă, una sunt... (I. Cor. 38). Căci cu riscul de a-și ataca sănătatea trupului, când încă era suferind, a coborât de nou în mijlocul turmei sale iubite, spre a-i împărtăși alese cuvinte de învățătură și binecuvântare, iar colaboratorilor săi în via Domnului mângăere, ajutor, îmbărbătare și îndemn la lupta grea și mare ce a început-o ortodoxia contra indiferentismului și contra sectelor anarhice, și care

trebuie pusă în mișcare tocmai la sate prin creșterea tineretului în duhul activ al ortodoxiei militante.

Deodată cu conferința catihetică s'a ținut și Cercul religios B. Comloș. De aceea organizația Cercului religios a pornit la desfășurarea programului prin serviciul deniilor, împreună cu Paraclisul M. Dlui, în seara zilei de 6 Oct. Participă cu acest prilej popor mult. Biserica este arhiplină. Servește protopopul Dr. Ștefan Cioroianu, asistat de preoții Atanasie Todan, Ioan Popovici, Grigorie Vermeșan, Aurel Dan, Sever Sebeșan, Gheorghe Cotoșman, Ignatie Raica și pr. Banciu. La sfârșitul serviciului predică pâr. Atanasie Todan, președintele Cercului religios. Cu îndămânare și însuflețire dă povești practice de viețuire duhovnicească și creștinească.

În dimineața zilei de 7 Oct sosește și P. S. S. Episcopul Grigorie, cu trenul dinspre Arad, la ora 8₁₆, însoțit de pâr. revizor eparhial Ioan Georgia. În gară este întâmpinat de preoți și popor.

La ora 8₃₀ se începe sf. Liturghie. Servesc 7 preoți din cei 17 prezenți. Răspunsurile le dau elevii de școală, sub conducerea inv. director Ioan Oarșă. P. S. Sa încă asistă la Sf. Liturghie. În biserică popor mult și un frumos mănunchiu de intelectuali din loc și jur. La priceasnă predică pâr. Gheorghe Cotoșman. Timp de 40 minute a ținut înălțuită atențiunea credincioșilor asupra unei teme cu îngrijire muncită, care a tratat *judcata din urmă*. O limbă frumoasă și pilde mult grăitoare au împodobit predica pâr. Cotoșman.

După sf. Liturghie, preoțimea, o parte din popor și din intelectuali, precum și elevii de școală cl. V—VII, trec în școala primară, unde se începe conferința catihetică cu asistența P. S. S. Episcopului Grigorie.

Protopopul Dr. Șt. Cioroianu, în cuvinte binesimțite, salută prezența P. S. Sale, a pâr. Ioan Georgia, a poporului și a elevilor. La salutul P. S. Sale mulțimea erupe în aplause.

Emoționat P. S. Sa de cuvintele frumoase de bineventare, face un obiectiv rechizitoriu a situației religioase morale, caracterizată cu cuv. Sf. Apostol Pavel către Timotei II. cap 3₁₋₆. Pentru ca aceste cuvinte să nu se potrivească la noi, chiamă la lucrarea de întărire duhovnicească pe toți bunii creștini. Munca să se înceapă de jos. Școala și familia să lucreze mână în mână. Iar către sfârșitul cuvântării, cu atâta frumusețe și duiosie atacă chestiunea creșterii religioase a tineretului școlar, încât lumea sub vraja fermecătoarelor cuvinte erupe în plâns. De aceea un țăran își făcu și el observarea cum a știut el, zicând: „nici odată n'am auzit om să vorbească așa”.

După aceasta pâr. protopop Dr. Cioroianu își desvoldă conferința sa, din programul conf. catihetic: Cântarea noastră bisericească, în educația religioasă. — Un mărgăritar de cugetare, o poezie în predare, o lecție academică. Dar spusă în curatul graiu și pe

înțelesul poporului, presărată cu admirabile pilde intuitive, atrage spre el privirile de admirație a celor prezenți. Nu cerc a rezumă conferința, căci esplicarea unei poezii, prin proză, ar fi ceva vulgar.

Preleg apoi în curs practic: pâr. Grigorie Vermeșan despre: cele 9 porunci bisericești; iar pâr. Ignatie Raica despre sf. Evanghelie. Prelegeri bine studiate și frumos predate, arată că preoțimea noastră pe terenul catehetic începe să adopte cele mai noi și mai bine studiate metode de predare.

Cercul religios a ținut ședință și după masă, unde s'au desbătut și rezolvat mai multe lucrări curente și s'a făcut restaurarea, rămânând realeasă vechea conducere.

Preoțimea din Secusigiu s'a arătat la culmea chemării sale, organizând reușita conferinței, prin participarea în massă a creștinilor, deși suntem în plin sezon de muncă. Tot ei au aranjat și masa pentru oaspeți. În sara zilei de 6 oct la pâr. Leon Blaga, iar în ziua de 7 Oct. la pâr. Liviu Rațiu.

O învățătură se desprinde de pe urma acestor întruniri: unde păstorul veghează, turma nu este sfâșiată și unde marele păstor are colaboratori harnici și vrednici toate se îndeplinesc la vreme și cu rezultat bun.

Raportor

Deschiderea cursurilor la Academia Teologică din Arad.

Joi 1 Oct. a avut loc deschiderea cursurilor Academiei teologice. La ora 9¹/₄ s'a oficiat serviciul chemării Sf. Duh, în catedrală, la care au luat parte toți profesorii și studenții.

După serviciul religios cu toții trec în sala festivă, unde sosește apoi și P. S. S. Dr. Grigorie Comșa episcopul Aradului, însoțit de P. C. S. Pr. Păcățian referent eparhial.

Cuvântarea Pr. Rector Dr. T. Botiș.

Incepem acum al 110-lea an din viața și activitatea acestui institut. Toate schimbările politice și sociale n'au clătinat structura sufletească a acestui institut ridicat cu lacrimi de fericții noștri înaintași. Apoi oratorul arată greutățile mari ce întâmpină internatul în anul acesta din cauza crizei financiare generale. La baza acesteia stă însă o criză sufletească. Menirea Academiei noastre este de a întări și oțeli sufletele ca să se birure prin virtuțile creștinești răul de azi, să se dea sf. Bisericii adevărați conducători sufletești. Cere arhierasca binecuvântare și mulțumește P. S. Sale Episcopului pentru participare.

Cuvântarea P. S. Episcop Grigorie.

„Am venit cu cea mai mare dragoste aici pentru că am știut că cuvântul unui Episcop este de mare folos astăzi. Criza de azi se reduce la criza morală,

provocată de lipsa de caractere. Un oraș nu se păzește cu ziduri, ci cu sufletele cetățenilor. Lumea de astăzi este preocupată să calculeze forțele materiale, dar nu se gândește ce să întâmplă mâine dacă să oprește mecanismul sufletului păzit de D-zeu. Biserica trebuie să se îngrijească de fortificarea acelor puteri, cari au menținut omenirea și neamul nostru, în fortificarea puterilor sufletești. Un neam atâta a însemnat ceva în măsura în care a pus suflet în educarea preoților săi.

Din clipa în care omul a alunecat dela porunca divină, chipul divin s'a stricat. De acest chip al mării a uitat lumea de azi. Voi sunteți chemați ca să luptați să dați mărirea aceasta a sufletul omenesc. Venind aici nu mai aparțineți lumii, ci Bisericii și Eu vă împărtășesc arhieriasca binecuvântare ca să puteți izbuti, și dlor profesori spre a fi la postul lor".

Apoi P. S. Episcop a vizitat camera de oaspeți, înfiliată din anul acesta, unde P. C. preoți pot fi găzduți când vin pe la oraș.

Conferință la Palatul Cultural.

Duminecă în 4 Oct. a. c. după masă la ora 5 s'a inaugurat la Palatul Cultural din Arad, un ciclu de conferințe despre trecutul Aradului. Inceputul l-a făcut părintele consilier eparhial Dr. Gheorghe Ciuhandu, vorbind despre „Aradul românesc în veacul XVIII“.

În introducerea conferințelor ni-a arătat care este rostul acestor conferințe: să deștepte în sufletele noastre cultul pentru figurile marcante ale trecutului nostru și luând pildă dela aceste figuri, să muncim cu zor pentru ridicarea poporului nostru la un nivel cultural cel puțin egal cu celelalte popoare conlocuitoare.

Ne-a vorbit apoi zelosul conferințiar cu multă competență despre efectele ce le-a avut biserica sârbească asupra noastră, în părțile aceste unde noi eram, sub raportul bisericesc, conduși de ierarhia sârbească. Pe lângă răul ce ni-l-au făcut sârbii, ne-au făcut și bine prin faptul că ne au oțelit să fim mai rezistenți în apărarea națională. Ni se trece înaintea ochilor sufletești, un tablou plastic despre persoanele bisericești, cari, pe lângă toate asupririle politice și bisericești din vechiul regat au mângăiat sufletele strămoșilor noștri. La fine părintele conferințiar a fost viu aplaudat.

Glasul pietrelor.

Sub acest titlu a început să apară în revista „Misionarul“ din Chișinău un studiu fecund, scris de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie. Distinsul autor ratează cu multă competență principiile și modul nou de pastorație ce trebuie introdus și în Biserica noastră.

Nou secretar general la Ministerul de Culte.

Aflăm cu multă plăcere că postul de Secretar general la Ministerul de Culte, a fost îndeplinit prin distinsul profesor Dr. Aurel Crăciunescu. Noul secretar a fost până la 1926 profesor la Academia Teologică din Sibiu, iar dela data de mai sus a fost ales și a îndeplinit postul de consilier la Consiliul Central Bisericesc din București. Părintele protopop Crăciunescu a fost în Sibiu profesor al P. S. Sale Episcopului nostru Grigorie, care l-a felicitat călduros în noua demnitate. Dar dl secretar general este și fiul eparhiei noastre și avem nădejde că interesele Bisericii noastre vor avea în părintele Crăciunescu un apărător harnic. Îi dorim rezultate bogate, la munca grea ce-l așteaptă.

Beția și bețivul.

II. Dar nu numai Biblia și oamenii religiei au găsit în băutura un vrăjmaș al sufletului, ci și oamenii de știință au constatat că alcoolul e cel mai mare și mai periculos *dușman al trupului* omenesc. Doctorii, cei mai buni cunoscători ai trupului, ai mașinării din care se compune corpul nostru, pe cum și a felului de funcționare a acestei mașini minunate și unice în felul ei, — au constatat cu toții, că beția este pentru trup un izvor de nenumărate dureri, și un lanț de morburii cât se poate de înfricoșătoare. Iată în câteva cuvinte ce spun acești învățați despre stricăciunile alcoolului în trupul băutorului.

În gură băutura arde limba și în gât produce un miros urât, apoi un fel de iritare și o sete nepotolită și nesătulă, de a bea.

În stomac produce arsuri, omoară celulele și strică sucul digestiv, care mijlocește și ajută la mistuire. Când stomacul e prea încărcat de otrava băuturii, se tulbură atât de mult încât trebuie să verse atară și să lase pe om palid, slab și răgușit. Din pricina aceasta nimicește pofta de mâncare, fură somnul și aprinde pofta de beaură, care folosește numai cârciumarilor.

Mai departe, alcoolul atacă și strică ficatul (maiul), pe care îl umflă, produce dureri și oprește rolul deosebit de important pe care îl are acesta în lucrarea de hrănire a trupului nostru. Din cauza aceasta, puterea de rezistență a trupului, în contra boalelor și a frigului, scade, sângele se strică și trupul rămâne în ghiarele nemiloase ale suferinții. Alcoolul lasă în el ușa deschisă pentru cele mai rele și mai grele boale, cari duc pe bețiv în sărăcie, în spital, în temniță, în casa de nebuni, sau în mormânt.

Altă parte deosebită de importantă în corpul omenesc, pe care o strică alcoolul, este inima. Alcoolul produce multă grăsime în jurul ei, până când o oprește

de tot de a mai bate și aduce moartea. Cineva ar putea răspunde că unii oameni băutori nu slăbesc, c se îngrașe. Adevărat. Însă grăsimea omului beutor este nefirească și sfârșește fără multă întârziere prin moarte. Chiar și poporul știe despre astfel de oameni că nu sunt sănătoși, și anume le zice că sunt „umflați“, „gâmfaji“ sau „îngâmfaji“.

Dar partea cea mai gingașă din trup, pe care o atacă și o strică băutura, este însuși creierul, mintea. Atacă și această parte aleasă din ființa omului, se șterge orice sfat bun și orice control asupra acțiunilor organismului sufletească și trupesc. Poate cineva să se înțeleagă cu omul beat sau bețiv? Poate cineva să ia sfat din el, sau să se încreadă în el? Îl poate cineva folosi la muncă, sau ori unde se cere cap treaz și răspundere materială și morală? Durere, dar nu se poate, pentru că judecata omului beat e stricală, e neserioasă, e păcătoasă și nenorocită.

Iată, prin urmare, în scurte cuvinte, părțile principale și mai folositoare din trupul omenesc, pe cari le atacă și le strică alcoolul, lăsând pe om fără rezistență în fața boalelor și a frigului și pândit de tot felul de morhuri, cum este: tuberculoza, sifilisul, paraliza și altele. Toate acestea le cauzează sau le favorizează alcoolul, „beutura morții“.

III. Dar, iubiților frați, pacostea și răul nu rămâne numai în trupul bețivului, ci se întinde și mai departe, — în familie și în societate. Din pricina bețivului suferă mai mult căminul familiar, pe care îl distruge, și viața socială, pe care o împovărează. Duce și familia și neamul la pieire.

În familia bețivului își rânjește colții și se răzună sărăcia cea mai neagră. Spaimă pentru copii, bătaie pentru soție sau pentru ceilalți membri ai familiei, zălogirea averii, vinderea casei, — foame, sdrănțe, copii goi și fără adăpost, murdărie, morhuri, sărăcie, pustiu și ruină, — sunt tot urmări din cele mai triste ale beției. Dar bețivul e pedepsit și în trupul urmașilor săi, cari suferă morhuri și mizerii prin pricina înaintașilor alcoolici. Știința a dovedit că urmașii bețivilor sunt mai slabi din punct de vedere intelectual, moral, sanitar și fizic. Se bolnăvesc ușor și mor repede.

În societate, din pricina băuturii și a băutorilor, se fac ucideri, turturi și bătăi, — apoi spitale, case de nebuni, poliție, — toate din pricina nebunilor și pentru nebuni, în cea mai mare parte îndobitociți de alcool. Cât cheltuiește statul și societatea pentru a ține piept cu urmările atât de dezastruoase și dureroase ale alcoolismului? Dar mai ales cât cheltuiesc oamenii pentru a-și potoli nebuna sete după bețură? După niște socoteli mai nouă, întreaga omenire ar cheltui pe an vre-o 350 miliarde lei pe bețuri, adică de vre-o zece ori mai mult decât este bugetul anual al României. În țara noastră se risipesc pe bețură peste 15 miliarde lei, cât jumătate din bugetul statului. Numai într'un

sat prăpădit de munte, cu câteva sute de locuitori, la două zile de sărbători s'au cheltuit 25.000 lei! Cât se pierde într'un an de zile la toate sărbătorile, în toate târgurile, în zilele de clacă și altele, pe cum și în cele 200.000 de cârciume cari sunt în țara noastră? Ei bine, cât ar folosi toți acești bani, dacă s'ar depune în lucruri bune și folositoare omului și omenirii?... Bețivul nu face astfel de socoteli, nu se gândește la acest lucru și nu se cutremură. El bea și se doborăște. Să prăpădește pe sine, nenorocește familia și incomodează societatea și neamul din care face parte. Apoi își ruinează familia și neamul, fericirea, sănătatea și averea și rămâne o slujenie de om. Ce s'a ales de Rusia, unde s'a beut alcool timp de secole, fără a se pune nici un frâu prăpădului..

Pe lângă aceasta, cercetările oamenilor de știință au mai dovedit, că într'o temniță, din 50 de inși, 45 au săvârșit omoruri Dumineca, devenită azi zi de chef în loc de ziua Domnului. „Într'un an s'au întâmplat într'o singură țară, din beție: 122 cazuri de omor; 10.000 cazuri de vătămări trupești mai ușoare; 27.000 cazuri de vătămări trupești mai grele; iar altele 50.000 cazuri de vătămări, amenințări și atacuri la cinstea casei și a familiei. În Statele Unite din America — înainte de a se opri consumul de alcool, — în zece ani, au murit, de boale provenite din beție, 300.000 de persoane, lăsând în urmă un milion de orfani; iar în Anglia în 1864 au pierit din beție 60.000 oameni. În niște țări străine, învățații au urmărit timp de 190 ani, ce s'au ales din copiii și strănepoții unui bețiv cu numele Max Jukes: 440 au pierit din boale moștenite; 4000 nebuni; 300 morți din fragedă copilărie; 300 în azilele de săraci; 50 femei stricate; 7 omorători de oameni; 60 hoji. Iată acum ce-a eșit dintr'un om cumpătat Ionatan Edwards, născut la 1703 și care a avut 1344 urmași: 295 bacalaureați; 100 preoți; 60 scriitori cinstiți; 65 profesori; 100 avocați; 80 funcționari cinstiți; 60 doctori; 75 ofițeri; 30 judecători; 3 senatori și 1 vice-președinte de tribunal. Cum vedeți, este adevărat proverbul: „În pahar mai mulți se îneca decât în mare“; iar Sf. Scriptură spune: „Beția i-a dus pe mulți oameni la groapă“, (Impotriva Beției, de I. P. S. Sa Miron Cristea, Patriarhul României). (Va urma).

Serbare culturală în America.

„Unlunea și Liga Societăților Române din America“ și-a ținut adunarea generală în Detroit la 6 și 7 Septembrie a. cor. După pregătirile cari s'au făcut, credem că această serbare a fost de toată vrednicia, întrucât „Unlunea și Liga“ și-au serbat jubileul de 25 de ani!

Douăzeci și cinci de ani de viață culturală română dincolo de Ocean! Ce frumoase sentimente de iubire, mândrie și admirație trebuie să străbată ființa

tuturor românilor de pretutindenea, la gândul că frați din toate teritoriile locuite de români, adunați sau răspândiți pe întinșurile nemărgenite ale Statelor Unite, își trăiesc viața națională și culturală, cași când abea de eri ar fi plecat deacasă și numai în vecinătate, peste drum, iar nu la o depărtare de... nouă mări și nouă țări.

„Uniunea și Liga” fraților noștri posed o Tipografie instalată în casă proprie, ridicată și terminată cu mari jertfe, mai anul trecut. În această Tipografie să tipărește organul oficial al Uniunii și Ligii, ziarul „America”, care apare zilnic și este firul puternic care leagă întreolaltă și împărtășește dela unul la altul gândurile, îndrumările și îmbărbătările frățești către toți cei de un sânge și o lege. Și cât de bine e scris! Cu câtă căldură îmbrățișează evenimentele de interes general din Patria Mamă!

Cel mai mare hotel din America.

Aparate de televiziune în toate odăile.

În curând se va deschide noul hotel Waldorf Astoria, a cărui construcție a costat aproximativ 8500 milioane lei. Va fi hotelul cel mai mare, cel mai înalt și cel mai luxos din lume. Are 2200 camere, dintre care 300 apartamente. Hotelul are și o sală de bal pentru 4000 dansatori. Înfrinsa se află cea mai mare orgă din lume. În fiecare cameră e câte un aparat de televiziune. În subsolul hotelului e o gară particulară, la care oaspeții pot sosi și pleca în vagoanele lor particulare, sau în vagoanele salon închiriate. Cea mai mare parte a apartamentelor de lux sunt instalate în două turnuri de câte 47 etaje, care se ridică cu 190 metri deasupra nivelului străzii.

Directorul hotelului Waldorf Astoria va fi italianul Gelardi, care e în acelaș timp directorul hotelului Claridge din Londra. El își menține postul de director la Londra, dar domiciliul său stabil va fi la New-York. De acolo va avea convorbiri zilnice prin telefon cu personalul său din Londra.

INFORMAȚIUNI.

Nichifor Crainic vine la Arad. Suntem informați, că în 25 Octombrie a. c. intelectualitatea noastră din Arad și județ, va avea prilejul să asculte o conferință a eminentului scriitor Nichifor Crainic, ce-o va ține la Palatul Cultural din Arad.

Deschiderea Parlamentului a fost hotărâtă pe ziua de 15 Noembrie.

Uniunea interparlamentară în România între 1—7 Octombrie a. c., a avut loc congresul al 27-lea al Uniunii Interparlamentare. Un mare număr de parlamentari din străinătate au sosit în București. Uniunea aceea

vine în ajutorul Societății Națiunilor prin discuțiile și hotărârile ce le scoate în congresele ei. Chestiunile ce s'au desbătut la Congresul Ununii ce s'a ținut acum în București sunt:

1) Protecția mamei și copilului, înainte, în timpul și după naștere, inclusiv în întâlul an al noului născut.

2) Situația și protecția copilului nelegitim și a copiilor abandonati.

3) Problema agricolă.

4) Regimul federal al Europei.

Scopul congreselor Ununii Interparlamentare este apropierea și înțelegerea între țări: apropierea de ordin material, intelectual și moral.

Urmările scăderii lirei engleze în țara noastră. Această scădere s'a simțit în toate țările din lume. Cele cari au avut mai strâse legături comerciale, industriale și financiare cu Anglia, au suferit mai mult.

Fiecare țară a luat măsuri ca să poată trece criza aceasta. Cea mai principală a fost oprirea eșirei din țară a capitalurilor, a banului, a aurului, apoi împiedecarea de a schimba biletele fiduciare în aur.

Prin scăderea prețului lirei engleze au scăzut și prețurile mărfurilor engleze, deci i-s'a dat prin aceasta puțina de a concura cu mărfurile altor țări. De aci s'a născut o mare spaimă în țările industriale, în urma căreia concurența mărfurilor în comerț duce încetul cu încetul la scăderea prețurilor mărfurilor.

Țara noastră se află și ea trasă în această frământare bancară internațională. Totuși greutatea țării noastre nu sunt așa de mari, ca a altor țări, întrucât România e săracă în fabrici, deci și concurența mărfurilor engleze (ieftine în urma căderii prețului banului englez) față de cele românești e mai slabă decât în orice altă țară industrială. De aceea țara noastră nu va simți așa de puternic durerile financiare ale crizei banului englez.

Înțelegere între Franța și Rusia. (adică pact de neagresiune). Gazetele scriu că s'ar fi ajuns la o înțelegere între aceste două țări. Printre condițiile acestei înțelegeri este și aceea că Rusia sovietică se obligă să nu facă propagandă comunistă în Franța și în coloniile franceze, iar în schimb Franța se obligă să nu dea voe pe pământurile sale ca organizațiile emigranților ruși să ducă nici un fel de „activitate teroristă și comploturi antisovietice”.

Înțelegerea aceasta se zice că nu e încă iscăllită, întrucât se așteaptă întâi o înțelegere asemănătoare între Rusia și Polonia, apoi între Rusia și România.

Țările să nu se inarmeze, să nu mai cheltuiască bani cu fabricarea uneltelor de război, — asta o cer mai toate popoarele, prin Liga Națiunilor. Toate doresc dezarmarea, dar nici o țară nu vôlește să înceapă ea cea dintâi!

Totuși fiecare țară propune planuri și mijloace

întru acest mare gând popular internațional. Că nu se poate face treaba aceasta bună într-o zi-două, se înțelege dela sine.

Atâta vreme cât sovietele se înarmează, trebuie să se înarmeze și România și Polonia și Franța și alte țări. Câtă vreme se înarmează Germania, trebuie să se înarmeze și Franța, și așa mai departe. Oriunde te întorci, auzi totuși că trebuie dezarmare.

Dar tare greu merge. Fiecare se teme de vecin

Criza financiară din lume s'a înrăutățit. După război greutățile vieții sunt mai mari. Prețurile sunt multe și felurite. Între ele este și felul în care e împărțit aurul între țări. Războiul a făcut ca unele țări să aibe puțința de a pune mâna pe mai mult aur decât le trebuia, așa că celelalte țări, neavând aur de ajuns, nu puteau lucra. Sufereau. Apoi sutele de milioane de șomeri nu câștigau bani și deci nu-l puteau cheltui. Fabricile din toate țările au suferit mult — unele s'au închis — fiindcă nu aveau unde vinde produsele lor. În felul acesta banul nu circula în mod sănătos. Iac'asa, boala banului s'a adâncit tot mai mult, zi de zi. Odată și odată trebuia să plesnească undeva. Și a plesuit în mai multe rânduri, cum a fost în Germania cu mărcile, în America cu Bursa din New-York. Lucrurile banului tot nu s'au îndreptat. Și bubolul a spart acum în Anglia, țara care avea mai anii trecuți prea mult aur. Acum nu-l are, căci parte l-a împrumutat pe veresie, parte l-a plătit fără folos șomerilor.

Criza aceasta mare și grea se simte și în alte țări, așa în Germania, în Austria, în Grecia.

Ca dovadă a răului avem faptul:

— Lira engleză pierde din valoare. Banca Angliei nu mai preschimbă hârtiile în aur.

— Cursurile dela bursa din Athena scad. Trei agenții de bursă au încetat plățile.

— La bursa din Viena sunt mari scăderi a devizelor.

S'au închis bursele din Berlin și din Londra. Se așteaptă închiderea multor burse din Germania.

Finanțarii încearcă să aducă scăpare. Treburile însă merg greu, fiindcă lăcomia banului e prea mare. Țara noastră românească, însă, dintre toate țările europene, sta mai bine. Și va fi dacă locuitorii țării vor fi cumiști și nu vor asculta de cei cari spun minciuni fel de fel. Numai prin liniște și cumiștenie, prin muncă aspră și economii se poate o țară întări. La asta trebuie puțină răbdare și bunăvoință.

Să avem încredere.

Nr 5660/1931

Comunicat.

Adunarea eparhială, prin hotărârea sa Nr. 25/931 a decis înființarea unei școli de cântăreți bisericești iar Consiliul eparhial, în ședința sa dela 8 Oct a. c a luat următoarele dispozițiuni:

1. Cursurile școlii de cântăreți bisericești se vor începe la 1 Noiembrie și vor ține până la 1 Mai.

2. În școala de cântăreți vor fi primiți elevi în etate dela 17 ani înainte, absolvenți de cel puțin 4 (patru) clase primare, în baza unui examen de primire.

3. Elevii admiși vor fi găzduți în camerele disponibile din alumnul nou, cu o taxă lunară de 600 (șasesute) Lei.

4. Taxa școlară se stabilește la 100 (unasută) lei anual

5. Reflectanții își vor înainta aici până la 25 Oct. a. c. cererile, însoțite de actele justificative și anume: a) estrasul de botez, b) certificat școlar, c) certificat de moralitate dela Oficiul parohial, d) certificat medical că e deplin sănătos și apt pentru serviciul de cântăreț bisericesc; iar în 1 Noiembrie se vor prezenta la examenul de primire.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 8 Octombrie 1931.

Consiliul eparhial ort rom Arad

Parohii vacante.

Conform rezoluțiunei Consiliului eparhial No 5181 | 1931 pentru îndeplinirea postului de capelan temporal, cu drept de succesiune, pe lângă parohul deficient Nicolae Raichici din Iancahid (Iankovmost, Jugoslavia) cu fiila Clec, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala“.

Beneficiul împreună cu acest post este următorul:

1. Jumătate din sesiunea parohială în estensiune de 32 jugh. cad.; din grădinile ce-l aparțin și din competența de islaz.

2. Jumătate din stolele legale.

3. Jumătate din birul parohial.

Parohia este de cl. I. Dela recurenți se cere cvalificațiune corespunzătoare. Intrucât nu se vor prezenta reflectanți de cl. I. se admit și recurenți cu cvalificațiune de cl. II.

Capelanul va suporta toate dările după beneficiul său și va fi obligat să catehizeze la școala primară din loc, fără altă renumerație din partea parohiei.

Reflectanții își vor adresa cererile consiliului parohial din Iancahid și le vor înainta adm. tractual Gherasim Andru în Sarca (Jugoslavia), iar în termenul concursual, pe lângă prealabila încuviințare a administratorului tractual, se vor prezenta în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Cei din alte eparhii vor produce încuviințare dela Prea Sf. Sa Episcopul nostru Diecezan.

Consiliul parohial

În înțelegere cu: *Gherasim Andru* adm. tractual

Concurs repejit.

Conform rezoluțiunii Vener. Consiliu eparhial ort. român din Arad No. 5319/1931, se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna **Măderat**, protopopiatul Șiriei, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul eparhial „Biserica și Școala.”

Venitele parohiei sunt:

1. Folosința sesiei parohiale în extenziunea ei de 32 jug. cad.
2. Folosința grădinei parohiale.
3. Stolele și birul legal, care se ia în concurs din oficiu.
4. Intregirea dotației preoțești dela Stat, pe care parohia nu o asigură.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul preoțesc și va catehiza elevii școlilor primare din loc, fără nici o remunerațiune dela comuna bisericească. Va predica de câte ori va fi la rând în serviciul divin.

Parohia este de **clasa primă**. La concurs se admit numai reflectanții cu cvalificațiune pentru parohii de clasa primă.

Cererile de concurs, însoțite cu documentele necesare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din **Măderat**, se vor înainta în termenul concursului — Oficiului protopopesc ort. român din Șiria, județul Arad; iar concurenții — conform §-ului 33 al Regulamentului ventru parohii — se vor prezenta în sf. biserică din **Măderat**, pentru a arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric.

Concurenții din alte Eparhii vor anexa la cererea de concurs și aprobarea Pr. Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial de a putea concura la această parohie, **Măderat, 27 Septembrie 1931.**

Consiliul parohial ort. rom.

În înțelegere cu: *Mihailu Lucașa* protopop.

—□—

2—3

În baza rezoluției Ven. Consiliu Eparhial Nr. 5401/1931 pentru îndeplinirea parohiei întâia din **Toracul-Mare** (Vel. **Torak**, Jugoslavia) se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala.”

Parohia este de cl. I

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială, constătătoare din 30 jugh. cad. pământ arător.
2. Stolele legale.
3. Birul legal.
4. Intregirea dotației dela stat, pe care parohia nu o garantează.

Preotul ales va suporta toate impozitele după beneficiul său și va catehiza fără altă remunerație la școlile primare din loc, unde va fi designat de către autoritatea bisericească.

Reflectanții vor fi absolvenți ai Academiei teologice din Arad și îndreptățiți a recurge la parohia de cl. I din **Toracul-Mare**.

Recurenții, cu prealabila știre a administratorului tractual din **Sarcia**, se vor prezenta în vre-o **Duminică** sau sărbătoare în sf. biserică din **Toracul-Mare**, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratoric.

Cererile, însoțite cu anexele necesare, se vor adresa consiliului parohial din **Toracul Mare** și se vor înainta administratorului tractual **Gh. Andru** în **Sarca-Jugoslavia** în termen concursual. Cei din altă Eparhie vor avea să obțină aprobarea P. Sf. Sale Părintelui Episcop eparhial.

Consiliul parohial

În înțelegere cu: *Gherasim Andru* adm. tractual

—□—

2—3

Conform rezoluțiunii Ven. Cons. Eparhial Nr. 5587/1931 pentru îndeplinirea parohiei **Bârșa**, protopopiatul **Buteni**, devenită vacantă prin abdicarea pâr. **Sabin Bursaș**, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala.”

Beneficii: 1). Sesia parohială și întregirea ei prin reforma agrară.

- 2). Un intravilan parohial,
- 3). Bir și stole legale,
- 4). Intregirea salariului dela Stat, pe care parohia nu-l garantează.

Parohia este de cl. II-a, dela reflectanți se cere cvalificație de cl. a II-a. Alesul va catecheza regulat și va predica când va fi de rând la serviciul divin. Va suporta toate impozitele către Stat și comună după beneficiul său.

Recursele, adresate către consiliul parohial din **Bârșa**, să vor înainta Oficiului Protopopesc din **Buteni**. Recurenții sunt obligați o se prezenta sub durata concursului în Sf. biserică din **Bârșa**, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric. Reflectanții din alte Eparhii, pe lângă cererea de concurs, vor anexa act despre consenzul P. Sale Episcopului nostru.

Dat în ședința consiliului parohial din **Bârșa**, la 21 Sept. 1931

Consiliul parohial

În înțelegere cu: *Ștefan Lungu* Protopop

—□—

2—3

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala”

Redactor responsabil: **SIMION STANA.**